

Penge anvendte til en Race, som ikke mere er til. Jeg skal tillade mig i den Henseende at henvise det ærede Things Medlemmer til Rigsdagstidendens Nr. 13, hvor det vil findes. Det er temmeligt uheldigt for den samme ærede Rigsdagsmand, at hans eget Amts landøkonomiske Selskab fordømmer hans Anskuelse, idet det i de senere Aar endog har belønnet Afkom af disse foræblede Hingste med Præmier. Han holder dog paa Stamstutteriet, som Udvalget synes at sparke til. I det Hele taget maa jeg troe, at Udvalget har været befskjæftiget med saamange forskjelligartede Ting, at det har været vanskeligt for det at have Tid og Veilighed til at gjøre sig bekendt med eller sætte sig ind i de os meddeelte Bilag, denne Sag vedkommende.

Hvis Udvalget blot havde gjort sig bekendt med Udskriften af den Comittees Forhandlingsprotokol, som blev nedsat ifølge Lov af 31te Marts 1852, saa vilde det have erfaret, at der vel fra een Side har hævet sig Stemmer imod Landstutteriets Bestaaen; det forekommer mig temmelig naturligt, naar der i et Dyrstemøde, hvor Præmier tildeles, og hvor der kommer 20 til 50 Hingste, som concurrere og der kun kan uddeles 3 à 4 Præmier, og disse da blive tildeelte Afkom af Landstutterihingste, at der saa bliver Misforhold blandt dem, som have danske Hingste og ei faae Præmie. Hvis vi derimod hørte Stemmerne fra alle Steder angaaende Landstutteriet, saa vilde vi faae mange flere Klager at høre, hvis det neblagdes, thi saa vilde alle de, der ere fornøiede dermed, ogsaa klage. Nu er det kun dem, som ingen Præmie faae, der klage og sige: de forbandede Heste fra Stamstutteriet, som ere udmærket smukke og meget bedre end vore Hingste, naar de vare borte, saa kunde vi andre have haft Haab om at faae Præmie. De ville ogsaa have seet, at det langt større Fleertal af de Indberetninger, som ere indsendte fra Landboforeninger, ere i Faveur af Stamstutteriet, og de have grundet deres Anskuelse paa Erfaring og Kjendsgjerninger, ikke paa personlig Interesse. De ville deraf have seet, at Landstutteriet kun har 40 Hingste, men at Forlangendet om at faae Landstutteriets Hingste er saa stort, at

det, om det end havde 100 Hingste, alligevel ikke vilde kunne tilfredsstille Begjæringerne om dem. Være disse Hingste virkelig daarlige, saa er det ikke rimeligt, at Begjæret vilde være saa stort. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at ved disse Dyrstemmer har Regjeringen ingen Stemme, men at vedkommende Landboforeninger selv udvælger Dommerne og bestemmer Præmierne, og desuagtet har altid endog saa i de sidste Aar, hvor Agitationen mod Landstutteriet har været meget stor, Landstodhingstens Afkom altid faaet de største og fleste Præmier. De ville see, at i det sidste Aar have af 232 Hingste, som have faaet Præmie, kun 59 været af Landracen og derimod 169 af foræblet Race eller Landstutteriets Afkom, altsaa $\frac{3}{4}$ af det hele Antal. De saakaldte danske Hingste, som have faaet Præmie, ere, nøiere efterseet, næsten alle Heste, som ere Afkom i flere Generationer af de saakaldte Nielsenste Hingste, Hingste, som ere anskaffede af Regjeringen, og som alle vare Yorkshire-Hingste. Det forekommer mig, at Intet taler mere for Landstutteriet end dette, ligesom og, at dets Hingste stedsse have haft god Søgning.

Jeg skal endnu tilføie, at see vi hen til alle andre Lande i Europa, udenfor det kjender jeg ikke Meget, saa har man overalt, hvor Hesteavl er lykkes og gaaet fremad, gennem flere Generationer stadig fulgt det samme Princip og truffet de samme Forholdsregler, og netop de Forholdsregler, som ogsaa vi nu i de sidste 6 Aar have truffet. Den Commission, som af Regjeringen er sat til at kontrollere Stutterierne og Hestevæsenet, bestaaer af 3 anerkjendte bygtige Mænd, der have opoffret saavel Tid som Penge paa Stutterivæsenet. De ville erindre, at Loven af 31te Marts 1852 fremkom ifølge en Indstilling af en Commission, bestaaende af 19 Landmænd og Hesteopdrættere fra Landets forskjellige Egne, der bleve udvalgte af Regjeringen. Af disse 19 valgte Regjeringen igjen de 3, som den ansaae for de kyndigste og bedste, 1 fra Sjælland og 2 fra Sylland; til en ny Controlcommission, og den siger, „at af alle de Forholdsregler, som hidtil have været forsøgte eller foreslaede for at opbjaelpe Hesteavlens, har denne viist sig at være den eneste heldbringende og nyttige.“ Jeg vil ogsaa bede Dem lægge